

[Udenrigsministeren.]

henstillingsret. Kommissionen kan for det første modtage klager fra de kontraherende parter, altså fra regeringerne, men efter artikel 25 kan den også modtage andragender fra enhver person, en privat organisation eller gruppe af enkeltpersoner, der hævder at være blevet krænket af en af de kontraherende parter. Det er dog en forudsætning herfor, at den stat, mod hvilken klagen rettes, har erklæret at ville anerkende kommissionens kompetence til at modtage sådanne andragender, ligesom det er en forudsætning, at mindst 6 af de kontraherende parter har afgivet en erklæring af den nævnte art. Det voldte visse vanskeligheder at nå til enighed om bestemmelsen om denne klageret for private personer og organisationer, da man på forskelligt hold endnu ikke anså tiden for moden hertil, og derfor fremtræder artikel 25 som et kompromis. Fra dansk side er vi beredt til at anerkende kommissionens kompetence i denne henseende. Hvis rigsdagen giver sin tilslutning dertil, hvis afgørelserne i dag er i overensstemmelse med det synspunkt, jeg her gør gældende, er det regeringens agt at afgive en erklæring herom, når konventionen er blevet ratificeret. Jeg tror, jeg tør gå ud fra, at rigsdagen vil stå bag en sådan erklæring. Vi vil foreløbig afgive den for to år, således at vi, når denne tid er forløbet, på grundlag af de indhentede erfaringer kan danne os et skøn over dette særlige nye instituts værdi.

I konventionens afsnit IV findes bestemmelserne om domstolens sammensætning og virksomhed, og jeg skal herom henvise til bemærkningerne.

Om etableringen af domstolen var der divergerende anskuelser. Fra dansk side understøttede repræsentanterne dernede, også i ministerudvalget, tanken om oprettelsen af en sådan domstol. Også her måtte resultatet af at betræde denne vanskelige, nye, hidtil ubetradte vej blive et kompromis, hvorefter domstolen først kan træde i virksomhed, når otte af de kontraherende parter i en erklæring har anerkendt domstolens kompetence som bindende uden videre og uden særlig overenskomst. Ingen af de tre stater, der hidtil har deponeret deres ratifikationsinstrumenter: Sverige, Norge og Storbritannien, har afgivet en sådan erklæring. Den tyske forbundsregering er af forbundsdagen blevet bemyndiget til at

afgive en erklæring om, at den anerkender domstolens kompetence som obligatorisk. For udenrigsministeriet foreligger der endnu ikke meddelelse om, at forbundsregeringen har gjort brug af denne bemyndigelse, som den dog utvivlsomt snart vil gøre brug af. Til trods for, at intet andet land endnu har afgivet erklæring om domstolen, vil jeg dog gerne allerede nu under debatten her i folketinget og i det andet høje ting bede om rigsdagens tilslutning til, at den danske regering, såsnart den anser det for hensigtsmæssigt, afgiver en sådan erklæring om, at vi anerkender domstolens kompetence som bindende uden videre og uden særlig overenskomst.

I henhold til konventionens artikel 63 og tillægsprotokollens artikel 4 kan enhver af de deltagende stater erklære, at konventionen og tillægsprotokollen skal udstrækkes til områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig. Vi har drøftet dette spørgsmål i ministeriet og er kommet til det resultat, at regeringen i overensstemmelse med det ønske, der næres fra alle sider i det danske folk om at knytte Grønland så nær som muligt til moderlandet, ønsker, at disse betydningsfulde aftaler også skal gælde for det grønlandske folk, og regeringen agter, hvis den får tilslutning dertil under debatten her i tinget, at afgive en erklæring herom samtidig med ratifikationen.

Når 10 deltagerlande har deponeret deres ratifikationsinstrumenter, træder konventionen i kraft, og det samme gælder for tillægsprotokollen. Jeg håber, at dette vil ske inden længe.

Denne konvention om menneskerettigheder er det første store resultat af Europarådets virksomhed. Ja, jeg fristes næsten til at sige, at selvom der ikke blev nået andre resultater, ville denne konvention berettige det arbejde, der hidtil er blevet udført af Europarådet. Europarådet udsættes undertiden for kritik, ja, man hører endogså undertiden tale om „det hændende Europaråd“. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til overfor det høje ting at bekræfte min tro på Europaideen og på, at den kan fremmes og blive til virkelighed også gennem Europarådet. Den idé, der ligger til grund for Europarådet, er ældgammel. Den har lidt nederlag, den har været undertrykt, men den er aldrig død,